୧୦-୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍‌ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇଟି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ— ଗୋଟିଏ ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ଜାଣ ତେବେ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:-ବାବାଙ୍କ ମହିମାରେ କେଉଁ ଶବ୍ଦ ଆସୁଛି ଯାହା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମହିମାରେ ଆସୁନାହିଁ ?

ଉ□ର:-ବୃକ୍ଷପତି ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷପତି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପିତାଙ୍କର ପିତା ଅଥବା ପତିମାନଙ୍କର ପତି ଏକମାତ୍ର ନିରାକାରଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଉଭୟଙ୍କର ମହିମା ଅଲଗା-ଅଲଗା ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଅ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ କେଉଁ ଡେଙ୍ଗୁରା ପିଟାଇବାକୁ ହେବ ?

ଉ□ର:- ସବୁ ଗାଁରେ ଡେଙ୍ଗୁରା ପିଟିଦିଅ ଯେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ କିପରି ହୋଇପାରିବ, ଏଠାରେ ଆସି ବୁଝ । ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ଥାପନା, ବିନାଶ ଏବଂ ପାଳନା କିପରି ହେଉଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଆସି ବୁଝ ।

ଗୀତ:- ତୁହ୍ମି ହୋ ମାତା, ପିତା ତୁହ୍ମି ହୋ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହି ଗୀତର ଶେଷରେ ଯେଉଁ ଲାଇନ୍ ଆସୁଛି— ତୁହ୍ମି ନୟଆ (ତୁମେ ହିଁ ନୌକା), ତୁହ୍ମି ଖ୍ୱୈୟା (ତୁମେ ହିଁ ନାଉରୀ)... ଏହା ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଯେପରି ନିଜେ ପୂଜ୍ୟ , ନିଜେ ପୂଜାରୀ କହିଥା'ନ୍ତି- ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଯାଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନବାନ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ଏହି ଗୀତ ବନ୍ଦ କରିଦେବେ କାହିଁକି ନା ଏହାଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ଅପମାନ ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ତ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି, ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ହିଁ ମିଳୁଛି । ପୁଣି କେବେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଗୀତାର ଭଗବାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ପୁରୁଷୋ□ମ ହେବା ପାଇଁ ମିଳୁଛି, ଏତିକି ବୁଝୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେବେ ମିଳୁଛି, କିପରି ମିଳୁଛି, ଏକଥା ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଗୀତା ହିଁ ହେଉଛି ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନାର ଶାସ୍ତ୍ର ଆଉ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା ନିମନ୍ତେ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି । ଗୀତା ହେଉଛି ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ । ବାକି ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ତ ପଛରେ ଆସିବ । ତାଙ୍କୁ ଶିରୋମଣୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବୃକ୍ଷପତି ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବା । ସେ ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ପତି ଅଟନ୍ତି,ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପତିମାନଙ୍କର ପତି ପରମପତି ଓ ପିତାମାନଙ୍କର ପିତା ପରମପିତା କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ମହିମା ଏକ ନିରାକାରଙ୍କର ଗାନ କରାଯାଉଛି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଏବଂ ନିରାକାର ବାବାଙ୍କର ମହିମା ତୁଳନା କରାଯାଉଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ହେଉଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆର ରାଜକୁମାର । ସେ ପୁଣି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ସଂଗମଯୁଗରେ ରାଜଯୋଗ କିପରି ଶିଖାଇବେ ? ଏବେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଭଗବାନ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପାଠପଢି ଏହିଭଳି ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ । ପରେ ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟଃ ଲୋପ ହୋଇଯିବ । ବାକି ଅଟାରେ ଲୁଣ ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ଚିତ୍ର ହିଁ ରହିଯାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ କାହାର ଚିତ୍ର ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ମିଳିଗଲେ ତୁମେ କହିବ ଏହି ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଭଗବାନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ତ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ବୁଝାଇବେ । ତୁମେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ଆବଶ୍ୟକ୍ତା ନାହିଁ ! ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କୁ ତ ଜାଣ ।

ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି— ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାସ୍, ଦୁଇଟି କଥା ପକ୍କା କରିଦିଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଯାଦ କର ଏବଂ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ଯାଦ କର, ବାସ୍ । ଏହି ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ କଥା ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣି ନାହଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି, ଆଉ ତ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ

ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଦେଖ କେତେ ଭିଡ ଲାଗିଯାଉଛି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏତେ ମନୁଷ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ଦେଖିବାର ଜିନିଷ ରହିଛି । ପଶି ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଜଣ-ଜଣଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଇଲେ ମୁଖ ଥକିଯିବ । ତେଣୁ କ'ଣ କରିବା ଦରକାର ? ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମାସ ସାରା ଚାଲିଲେ କହିପାରିବ— ଆଜି ଭିଡ ଅଛି, କାଲି, ପହରି ଦିନ ଆସିବ । ତାହା ବି ମଧ୍ୟ ଯାହାଙ୍କର ପଢାର ଇଚ୍ଛା ଥିବ ଅଥବା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିବେ, ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏକମାତ୍ର ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ଅଥବା ବ୍ୟାଜ୍ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ, ଏବେ ଭିଡ ଅଛି ତେଣୁ ସେ□ରକୁ ଆସ । ଠିକଣା ତ ଲେଖାଯାଇଛି ନା । ବାକି ଏହିପରି ଯଦି କହିଦେଲ— ଏହା ସ୍ୱର୍ଗ, ଏହା ନର୍କ, ଏଥିରୁ ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ ବୁଝିବେ ? ତାଙ୍କର ସମୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ଏପରି ତ ଚିହ୍ନି ହେବ ନାହିଁ ଯେ, ଇଏ ବଡ ଲୋକ, ସାହୁକାର ଅଥବା ଗରୀବ ଅଟନ୍ତି ? ଆଜିକାଲି ଏପରି ପୋଷାକ ଆଦି ପିନ୍ଧୁଛନ୍ତି ଯେ କେହି ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ତ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଏହିପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହେଉଛି ସର୍ବୋଚ୍ଚ । ମୋତେ ୟାଦ କର । ଏହା ହେଉଛି ବଶୀକରଣ ମନ୍ତ୍ର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ୟାଦ କଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ ଆସିଯିବ ଏତିକି ତ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଅତିକମ୍‌ରେ ୮-୧୦ ଦିନ ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ରଖିବା ଦରକାର । ତୁମେ ଗାଁ-ଗାଁରେ ଢେଙ୍ଗୁରା ପିଟିଦିଅ ଯେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ କିପରି ହେବ, ଆସି ବୁଝ । ସ୍ଥାପନା, ବିନାଶ କିପରି ହେଉଛି, ଆସି କରି ବୁଝ । ଉପାୟ ତ ବହୁତ ରହିଛି ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ କଳିଯୁଗ ମଧ୍ୟରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତ୍ରୀ କୁହାଯାଏ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦିନ, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ । କଥା ଏକ ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁ ଉଭୟଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମ । କେବଳ ଏହି ସଂଗମର ଜନ୍ମର ଫରକ ପଡିଯାଉଛି । ଏହି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଜୀବନରେ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ନ ଥିଲେ କାହାକୁ କିପରି ବୁଝାଇବ ? ଏହା ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ଆଗରେ ହିଁ ଏହି ପଏ□ସ୍ ଶୁଣାଅ । ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ, ନର୍କର ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ଲୋକମାନେ ତ ନିଜର ମାନବ ମତ ହିଁ ଶୁଣାଇବେ । ଏଠାରେ ରହିଛି ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ, ଯାହା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ନିରାକାର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିରାକାର ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମତ ମିଳୁଛି । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ମାନବ ମତ । ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି ନା । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ,ଉଦାସୀ ଆଦି କେହି ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ଥରେ ମାତ୍ର ମିଳୁଛି । ଯେବେ ଈଶ୍ୱର ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ମତ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛୁ । ସିଏ ଆସୁଛନ୍ତି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ । ଏହି ପଏ□ସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର କଥା ମଧ୍ୟ ଧାରଣା କରିବା ଉଚିତ୍, ଯାହା ସମୟ ବେଳେ କାମରେ ଆସିବ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ଅଳ୍ପରେ ବୁଝାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ । ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଇବା ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ । ଏହା ହେଉଛି ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଚିତ୍ର, ଭଗବାନ ଏହି ନୂଆ ଦୁନିଆ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ହିଁ ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଏମାନଙ୍କୁ ପଢାଇଥିଲେ । ଏହି ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ଏହି ସବୁ କଥା ଶୁଣି କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଶୁଣି କରି ପୁଣି ଶୁଣାଇବାରେ ଆହୁରି ଖୁସି ମିଳିଥାଏ । ସେବା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁହାଯିବ । ତୁମର ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଗୀତା ରହିଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ବଡ ସାନ ଥା'ନ୍ତି ନା । କେହି କେହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ବହୁତ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ବହୁତ ରୋଜଗାର କରିଥା'ନ୍ତି । ଆଉ କାହାକୁ ତ ଖାଇବାକୁ

ମଧ୍ୟ ମୁସ୍‌କିଲ୍‌ରେ ମିଳିଥାଏ । କେତେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ଲକ୍ଷପତି ଅଟନ୍ତି । ବଡ ଖୁସିରେ ନିଶାରେ କହିଥା'ନ୍ତି ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳର ଅଟୁ । ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ବିଷୟରେ ତ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ଉ□ମ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ ତ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ଖୁଆଇଥା'ନ୍ତି । ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରୀୟ, କିମ୍ବା ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ର ଧର୍ମବାଲାଙ୍କୁ କେବେ ଖୁଆଇବେ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ହିଁ ଖୁଆଇଥା'ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଅ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସଂଗଠନ ରହିଥାଏ, ତାର ସନ୍ଧାନ କରି ସେଠାରେ ପହ□ିବା ଦରକାର । ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବା ଉଚିତ୍, ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ବ୍ରହ୍ମା କାହାର ସନ୍ତାନ, ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଯା□ କରିବା ଦରକାର କେଉଁଠି-କେଉଁଠି ତାଙ୍କର ସଂଗଠନ ରହିଛି । ତୁମେ ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବ । ବାନପ୍ରସ୍ଥି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସଭା ରହିଥାଏ । ବାବାଙ୍କୁ କେହି ସମାଚାର— ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ କୁଆଡେ-କୁଆଡେ ଯାଇଛୁ ? ସାରା ଜଙ୍ଗଲ ଭରି ରହିଛି, ତୁମେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବ ଶିକାର କରି ଆସିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ସଂସାର ପଡିଛି ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବ । ପ୍ରଜା ତିଆରି କରିବା ସହ, ରାଜା ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିପାରିବ । ଢେର ସେବା ରହିଛି । ସନ୍ଧ୍ୟା ୫ଟା ବେଳେ ଛୁଟି ମିଳୁଛି । ଲିଷ୍ଟରେ ନୋଟ୍ କରିଦେବା ଦରକାର— ଆଜି ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବୁ, କାଲି ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବୁ । ବାବା ଉପାୟ ତ ବହୁତ ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ହିଁ କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ପକ୍କା ହେବା ଦରକାର ଯେ ମୁଁ ହେଉଛି ଆତ୍ମା । ବାବା ଆମକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଧାରଣ ଆମକୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରି ସଂସ୍କାର ସାଥିରେ ନେଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ପରଜନ୍ମରେ ସେହି ସଂସ୍କାର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥାଏ । କୁହାଯାଏ- ସଂସ୍କାର ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଯିଏ ବହୁତ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଧିକାରୀ କୁହାଯାଇଥାଏ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ମନେ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଖେଳ, ଯାହାକୁ ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହା କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଡ୍ରାମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ବୁଝିନାହାନ୍ତି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସିଯାଇଛି । ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ । ମନୁଷ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିକୁ ଅଜ୍ଞାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ତ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଯିଏ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ସେ ଯେପରି ଭକ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଭକ୍ତମାଳା ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା । ଭକ୍ତମାଳାର ମଧ୍ୟ ନାମ ଏକତ୍ର କରିବା ଦରକାର । ଭକ୍ତମାଳା ଦ୍ୱାପରରୁ କଳିଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ରହିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖୁସୀ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବହୁତ ଖୁସି ସେହିମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ ଯିଏ ସାରାଦିନ ସେବା କରୁଥିବେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମାଳା ତ ବହୁତ ଲମ୍ବା ହୋଇଥାଏ, ହଜାର-ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ । ଯାହାକୁ କିଏ କେଉଁଠୁ, କିଏ କେଉଁଠୁ ଟାଣିଥା'ନ୍ତି । କିଛି ତ' ଥିବ ନା, ଯାହାଫଳରେ ଏତେ ବଡ ମାଳା କରିଛନ୍ତି । ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ରାମ ରାମ କହିଥା'ନ୍ତି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପଚାରିବା ଦରକାର—ରାମ ରାମ କହି କାହାକୁ ଯାଦ କରୁଛନ୍ତି ? ତୁମେ କୌଣସି ସତ୍‌ସଙ୍ଗ ଆଦିକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ମଧ୍ୟ ବସିପାରିବ । ହନୁମାନଙ୍କର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା— ଯେଉଁଠି ସତ୍‌ସଙ୍ଗ ହୋଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଜୋତା ରଖିବା ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ବସୁଥିଲେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସୁଯୋଗ ନେବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ । ସେବାରେ ସଫଳତା ସେତେବେଳେ ମିଳିବ ଯେବେ ଜ୍ଞାନର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥିବ, ଜ୍ଞାନରେ ମସ୍ତ ହୋଇଥିବେ । ସେବାର ଅନେକ ଯୁକ୍ତି ରହିଛି । ରାମାୟଣ, ଭାଗବତ ଆଦିର ବହୁତ କଥା ଅଛି । ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇପାରିବ । କେବଳ ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ବସି ସତ୍‌ସଙ୍ଗ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । କୁହ, ଆମେ ତ ଆପଣଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ଭକ୍ତି ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା ଏବଂ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା । ଜ୍ଞାନ ତ ଏକମାତ୍ର ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱର ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେବା ତ ବହୁତ ରହିଛି, କେବଳ ଏହି କଥା କୁହ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କିଏ ? ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଏକ

ଭଗବାନ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ସମ୍ପ□ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଥାଏ । ବାକି ସମସ୍ତେ ହେଲେ ରଚନା । ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାର ସଉକ ରହିବା ଦରକାର । ତୁମକୁ ରାଜ□ କରିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ମହାମନ୍ତ୍ର କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ - ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ତେବେ "ଅନ୍ତମତି ସୋ ଗତି" (ଅନ୍ତିମ ସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ) ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ବାବା ତୁମକୁ ଯେଉଁ ବଶୀକରଣ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି, ତା'କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ସେବା କରିବାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟ ରଚିବାକୁ ହେବ । ଭିଡ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇ ନିଜର ସମୟ ବରବାଦ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ ।

(୨) ଜ୍ଞାନର ପଏ□ ଗୁଡିକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ଜ୍ଞାନର ମସ୍ତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ହନୁମାନଙ୍କ ପରି ସତ୍‌ସଙ୍ଗ ଗୁଡିକରେ ଯାଇ ବସିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଖୁସିରେ ରହିବା ପାଇଁ ଦିନ ସାରା ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରୁଥିବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭବର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ବଳ ଭରିବାର ସେବା କର । ଯେପରି ଆଜି କାଲି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରି ଅନେକ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଜମା ରହୁ ଯାହାକି ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ବଳ ଭରିପାରିବ । ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ଇଞ୍ଜେକ୍‌ସନ୍ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତରୀକ ଭାବନାରେ ଶକ୍ତି ଆସିଯାଏ । ତେଣୁ ବ□ମାନ ସମୟରେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ପରିବ□ନ କରିବାର ସେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମାଷ୍ଟର ଦୁଃଖହ□ା ହୋଇ ଦୁଃଖର ଅନୁଭବକୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ସୁଖରେ ପରିବ□ନ କରିବା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କ□ବ୍ୟ ଅଟେ ।

— — — — — — — — ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବାର ବିଶେଷ ହୋମ୍‌ୱାର୍କ:- — — — — — — — —

(୧୦) ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଫରିସ୍ତା (ପରୀ) ଅଟେ । ଏହିଭଳି ମିଳିତ ରୂପର ଅନୁଭୂତି ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ମୂ□ ରୂପରେ ପରିଚିତ କରାଇବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଫରିସ୍ତା— ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ନିଜକୁ ବ୍ୟକ୍ତ ଶରୀରରେ, ବ୍ୟକ୍ତ ଦେଶରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସାଥି ଅବ୍ୟକ୍ତ ବତନ ନିବାସୀ ଫରିସ୍ତା, ଅବ୍ୟକ୍ତ ରୂପଧାରୀ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ।